

ledes det godkendte organ, der har fået forbudt en handling, der kan anlægge sag med påstand om straf, ligesom det påhviler det godkendte organ at dokumentere, at forbudet er overtrådt.

Den, der forsætligt overtræder et fagedforbud efter lovens § 3, stk. 2, kan under en af revkirenten anlagt sag idømmes straf af bøde eller hæfte efter retsplejelovens § 651, stk. 1. Efter retsplejelovens § 651, stk. 2, kan den, der forsætligt yder rekvisitus bistand til at overtræde et fagedforbud, ligeledes straffes med bøde eller hæfte. Spørgsmål om idømmelse af straf kan efter retsplejelovens § 651, stk. 3, udsættes, indtil justifikations sagen er afgjort.

5.4. Konsultation

Direktivet giver mulighed for at indføre en konsultationsordning, således at det godkendte organ, som ønsker at føre en forbudssag i Danmark, først kan anlægge sag, når det godkendte organ ved kontakt til sagsøgte eller til både sagsøgte og de nationale myndigheder har søgt at bringe overtrædelsen til ophør.

Der skønnes ikke behov for at kræve, at de danske myndigheder skal underrettes, før retssag anlægges af et godkendt organ. Forslagets udgangspunkt er, at de godkendte organer selv skal føre sagerne. Det må antages, at de godkendte organer som hovedregel vil tage kontakt til den relevante danske tilsynsmyndighed på området for derigennem at søge virksomhedens ulovlige praksis bragt til ophør.

Efter gældende ret kræves det ikke, at sagsøger har forsøgt at bringe en overtrædelse til ophør ved at tage kontakt til sagsøgte, før sagen anlægges ved domstolene. Såfremt sagsøger ikke har forsøgt at formå sagsøgte til at ophøre med en ulovlig handling, før sagen anlægges, og såfremt sagsøgte under sagen meddeler, at man vil ophøre med den ulovlige handling, vil dette efter omstændighederne kunne medføre, at sagsøger bliver pålagt at betale såvel egne som modpartens sagsomkostninger.

Det må antages, at udenlandske godkendte organer altid vil søge at stoppe en ulovlig handling ved at tage kontakt til den erhvervsdrivende, før søgsmål indledes, for derved så hurtigt og billigt som muligt at få stoppet den ulovlige handling. På denne baggrund anses det ikke for nødvendigt at indføre en bestemmelse, der pålægger godkendte organer en forpligtelse til at konsultere den erhvervsdrivende, før sagen anlægges.

5.5. Lovvalsregler

Forbudsdirektivet tager ikke stilling til, hvilket lands lovgivning der skal anvendes, da det ikke var muligt at opnå enighed herom under direktivforhand-

lingerne. Tv-radiodirektivet bygger på et senderlandsprincip, hvorefter det er senderlandets lovgivning, der regulerer udsendelsesvirksomheden. De øvrige direktiver på bilaget til forbudsdirektivet indeholder ikke et tilsvarende princip eller lovvalgsregler i øvrigt.

Lovvalget er endvidere ikke reguleret af de internationale lovvalgskonventioner, som Danmark har tiltrådt.

Det har været overvejet at medtage en lovvalgsregel i lovforslaget. Baggrunden herfor er, at danske domstole normalt ikke anvender udenlandske offentligretlige regler, og at fx markedsføringslovens offentligretlige regler sædvanligvis kun anvendes på handlinger, der har virkning i Danmark. Det er således ikke reguleret, hvilket lands lovgivning danske domstole skal anvende, når andre medlemsstaters forbrugere gøres til mål for danske virksomheders ulovlige markedsføring.

Direktiverne på bilaget til forbudsdirektivet er meget forskellige, og forbudsdirektivet forventes at ville komme til at omfatte en række nye direktiver, hvis indhold i dag ikke er kendt. Tv-radiodirektivet og direktivet om elektronisk handel indeholder et senderlandsprincip, hvilket medfører, at virksomheder, der sender fra Danmark, skal overholde dansk lovgivning, selvom markedsføringen er rettet mod andre medlemsstater.

Danmark har under forhandlingerne om forbudsdirektivet arbejdet for en lovvalgsregel, der pegede på virkningslandets lovgivning. Da direktiverne som nævnt er meget forskellige, og da nogle direktiver allerede indeholder et senderlandsprincip, er det ikke fundet hensigtsmæssigt at indføre en lovvalgsregel. Lovforslaget indeholder derfor ikke en lovvalgsregel, men lader det være op til domstolene at tage stilling til spørgsmålet.

5.6. Anvendelse af videregående regler

En del af de på bilaget optagne direktiver er minimumsdirektiver. Dette medfører, at de enkelte medlemsstater kan have fastsat mere vidtgående krav end dem, der følger af direktiverne. Der kan efter lovforslaget nedlægges forbud mod handlinger i strid med dette højere beskyttelsesniveau. Der kan derfor opstå spørgsmål om, hvorvidt de videregående nationale regler falder inden for forbudsdirektivets anvendelsesområde. Dette vil være op til domstolene i de konkrete sager at afgøre.

Efter fjernsalgsdirektivet, der er et minimumsdirektiv, har forbrugerne ved fjernsalg som udgangspunkt 7 dages fortrydelsesret fra en vare modtages. Hvis en medlemsstat ved gennemførelsen af direktivet har